

Vài tháng sau, ông ngoại tôi cất lại nhà xong, Cha tôi lại cho chúng tôi trở về Tân Hiệp để ...tản cư tiếp, không cho ở Mỹ Tho nữa. Tôi không muốn tản cư nữa mà không được, không ai cho biết lý do. Sau này tôi được Cha tôi kể lại là vào lúc đó Ủy Ban Kháng Chiến có cho người đến Bưu Điện nhắn ông là vào ngày đó, tháng đó, đi qua cầu Mỹ Tho về phía Chợ gạo độ năm cây số, vào cái quán nước bên đường, chờ đó đến năm giờ chiều thì có người đến đón dẫn vô Bưng để theo Kháng Chiến luôn. Vì lý do đó mà Cha tôi phải cho chúng tôi về Tân Hiệp trước. Ngày đó là chúa Nhật vào lúc hai giờ chiều thì Cha tôi đã đến chỗ hẹn rồi. Khi ông bước vào quán thì chạm mặt ngay ông cò Cảnh Sát Mỹ Tho (người Pháp).

Ông này ngồi trong quán với vài ba người cảnh sát nữa, ông ta nói: "Tôi biết anh đi đâu rồi, lên xe Jeep về ngay". Cha tôi lại riu riu đi theo. Về tỉnh chỉ bị "giam lỏng" thôi, vẫn làm việc như thường nhưng có người thường xuyên theo dõi, mỗi tuần phải trình diện tại bót một lần. Việc này bị ghi vào hồ sơ cá nhân.

Sau đó, Cha tôi tìm đủ mọi cách để trở về Bưu điện Chợ Lớn, nghe nói phải chi phí quà cáp sao đó.

Chúng tôi trở về xóm nghèo cũ ở đình Minh Phụng, gặp lại hàng xóm ai cũng mừng.■

(xin xem tiếp phần 2 trong LTCC 80).

Trăng Gối Tóc Trùng Dương

Em nằm bông tóc số
Gối cuộn sóng trùng dương
Khép mi hiền giấc ngủ
Môi hé nụ cười hương.

Trăng rải vàng chấn gối
Tĩnh giấc uống trăng tan
Tay yêu hai vòng với
Ân sủng đời chứa chan

Trăng vàng tràn gối đỏ
Chảy loang ngập chiếu giường
Ngực vun chuyển nhịp thở
Thoang thoảng tóc trầm hương

Ngân hà dòng rộng mở
Nhà ảnh khoảng trời sương
Lòng anh căng cứng gió
Thương em ngàn vạn thương

Em ơi, mơ gì đó
Phải chăng mộng bình thường?
Bằng lòng vui phần số
Dòng đời chảy hiền lương

Trăng khuya tràn gối đỏ
Vàng tóc sóng trùng dương
Nhịp đều tim anh vỗ
Thương em ngàn vạn thương ■

TCM

